

de digitale
AlleMansKroniek

Redactie: Ap Middelkamp, Roland Oosting en Jan Roelof de Haan
Reacties en bijdragen naar redactie@assermannenkoor.nl 5-1

**D
U
O
H
N
I**

- * Van de voorzitter.....pag. 2
- * Column van Gerrit.....pag. 3
- * KronieKKunst.....pag. 4 t/m 6
- * Koossies Corner.....pag. 6
- * Column Wim.....pag. 7
- * PR-Commissie in Uitgelicht.....pag. 8
- * AlleMannenKennen.....pag. 9
- * Zondagmiddagconcert.....pag.10
- * Toegift KronieKKunst.....pag.11

Van de bestuurstafel,

Zo, gisteren al weer de tweede zwarte zaterdag, met zwarte potgrond langs de buurten in Assen.

Briljant zonnetje erbij, lekkere snert, wat wil je nog meer.

De mensen hadden het voorjaar in de kop en kochten er lustig op los.

25 jaar al weer, de Assenaren rekenen op ons, misschien halen we hier ook wel de 100 jaar!

Het eeuwfeest van ons koor begint ook al dichtbij te komen.

In de 100 jaar zijn er natuurlijk dingen veranderd.

Is er bij het koor nog iets hetzelfde als vroeger?

Ja, de verschillende stemmen, het plezier in zingen, de kameraadschap.

Wat verandert en is veranderd, is natuurlijk de muziekkeuze, daarin moet je meegaan met het tijdsbeeld.

Dit willen we 23 november laten horen bij ons jaarlijks concert, deze keer in De Bron. Laten we er een spetterend optreden van maken.

Walter Zijlstra
voorzitter

Afgelopen dinsdagavond hebben er in de Algemene Ledenvergadering een aantal bestuursmutaties plaats gevonden. Lessche Lesschen en René Paskamp maakten plaats voor de nieuwe mannen in het bestuur t.w. Fons van Tol en Hans Noord. Wie welke functies gaat uitvoeren zal nog in het bestuur worden overlegd.

Tijdens de Potgrondactie rijdt Henk Vlucht in zijn bus met een reclameplakkaat er op. Een mooie door hemzelf bekostigde actie. Overigens zijn er nog 2 zaterdag te gaan met de potgrond. De commissie roept hierbij nogmaals mannen op om zich aan te melden om mee te helpen.

DJANGO

Ooit van gehoord? DJ? Popster? Filmster?

Fout!

Een weergaloze gitarist!

Meester van de gipsy jazz. Een Sinti, zigeuner dus, geboren in een woonwagen in 1910 op de grens van België en Frankrijk. Zijn familie leidt een trekkend bestaan, afwisselend staan ze in Frankrijk op Corsica of in Noord Afrika.

Al heel jong leert hij gitaar, banjo en viool spelen. Dat gaat – letterlijk – spelenderwijs. Geen muzieklessen. Hij kan ook geen noten lezen. Pas veel later in de jaren '30 leert hij lezen en schrijven.

Als hij 18 is raakt hij bij een brand in zijn woonwagen zwaar verminkt. De pink en ringvinger van zijn linkerhand zijn vrijwel verlamd. Na lang oefenen, al in het ziekenhuis, speelt hij weer gitaar als ooit tevoren. En groeit uit tot de bekendste zigeuner musicus aller tijden. Hij legt zich toe op de jazz manouche, de gipsy jazz.

IN 1934 ontmoet hij Stéphane Grapelli, violist. Het klikt meteen. Zij vormen kort daarna met nog een (slag)gitarist en een bassist het fameuze Quintet de Hot Club de France. Ze treden overal in Europa op. Django overleeft de Tweede Wereldoorlog. De Duitse bezetter durft het vanwege zijn bekendheid niet aan hem te deporteren naar één van de vernietigingskampen.

Kort na de oorlog, in 1946, volgt hereniging met Grapelli en treden ze op in de VS onder andere met het orkest van Duke Ellington.

Enkele jaren later in 1953 overlijdt Django aan een hersenbloeding.

Al jaren ben ik een groot liefhebber van zijn muziek en van die van Grapelli. Op de avond van onze Nieuwjaarsvisite was er in De Nieuwe Kolk een Django Tribute. Een eenmalig concert van het Pieter Beets trio met als gast Stochelo Rosenberg. Stochelo, ook Sinti en gitarist, is geboren in 1968 in een zigeunerkamp in Helmond. Hij leerde op zijn tiende gitaarspelen. Zijn idool is Django. Samen met zijn broers treedt hij door heel Europa op. Stochelo wordt wel de nieuwe Django genoemd. Hij is inmiddels wereldberoemd, heeft meer dan 60 CD's gemaakt en overal opgetreden, ook in de legendarisch Carnegie Hall.

Na mijn huldiging als jubilaris en na de pittige gehaktballetjes van Mennega, gingen wij dus spoorlags naar De Nieuwe Kolk. We hebben de traditionele verloting gemist, maar een onvergetelijke avond beleefd met muziek van Django!

Gerrit Eerland

KronieKKunst.....

door **KOOS**

Dinsdagavond rond acht uur staat "mijn" chauffeur Pierre Krebbers met de auto voor de deur. Hij zal mij naar zijn zoon Ralph (46) brengen voor een kunstpraatje van de AlleMansKroniek. Ralph woont in de woonwijk Kloosterveen. Na de verwelkoming maakte ik spontaan de opmerking 'Wat lijkt jij op Vincent van Gogh !!'.

Ralph Krebbers

In de modern ingerichte woonkamer vind ik een plekje aan een geweldige, lange houten tafel en word voorzien van een lekker bakje koffie. Rond kijkend in de kamer zie ik duidelijk dat hier een kunstenaar woont. Een grote schildersezel, met hier en daar schilderijen. Mijn blik wordt getrokken naar een schilderij dat hangt aan de muur tegenover mij; ik kom daar later op terug. Ralph bewoont met partner Hedy en drie spruiten het huis. In het dagelijks leven verdient hij de kost als werktuigbouwkundig ingenieur bij de WAVIN in Dedemsvaart. Hij heeft naast zijn werk twee passies, muziek en schilderen. Hij speelt gitaar in een rockband, met optredens oa. tijdens de TT-week in Assen. Hij geeft ook les in gitaarspelen. Het spelen met de band staat ivm. Ziekte van één van de bandleden op een laag pitje. Toch hoopt hij dat hij met de band spoedig weer kan gaan optreden.

En dan waar ik voor kwam, "de kunstschilder".

Mijn ogen treffen weer het doek aan de muur tegenover mij, zo boeiend. Naar aanleiding van de strip van Storm (wie kent hem niet), begon hij zelf strips te gaan tekenen. Daar vond hij echter geen bevrediging meer in en wierp zich op de schilderkunst. Les nemen oa. bij Johan Lanting van Atelier 99 aan de Witterstraat en andere ateliers in Assen en Groningen. Hij werd steeds vaardiger. Dat kwam naar boven. De vergigant Talens schreef een landelijke wedstrijd uit over een vast onderwerp. Maar slechts drie schilders per provincie zouden uitverkozen worden om te exposeren in een museum in Zwolle. De provincie Drenthe werd oa. vertegenwoordigd door Kunstschilder Krebbers. En.... Hij werd gekozen om de provincie te presenteren. Het zal je toch maar overkomen om tot de besten van Nederland te horen.

Maar de koek is nog niet op. In Appingedam werd een expositie ingericht waarbij schilders hun producten mochten tonen. Het onderwerp was "Stilleven". In de jury zat de beroemde Groningse kunstschilder Helmantel. Niet de eerste de beste. Een tweede prijs was zijn deel. Bekijk de foto. Een mooie compositie op een blauw kleed.

Zijn laatste expositie was bij de huisartsen in Marturia. Op zijn schildersezel staat een prachtig blauw naakt. Er moeten nog enkele puntjes worden bijgewerkt.

Als je Ralph zo achter de schildersezel ziet zitten zie ik een jonge Vincent van Gogh in Drenthe. Hij is nog niet uitgestudeerd. Het schilderij dat steeds mijn aandacht trok was een fantastisch herfstbeeld. Een boslaan met herfstbladeren en aan beide zijden kaarsrechte boomstammen in een prachtig perspectief (de kunst om voorwerpen in een vlak zo uit te beelden, dat zij ruimtelijk werken.). Mocht dit schilderij te koop komen, dan is pa Krebbers de eerste bieder.

Na een avond indrukken werd ik weer thuisgebracht, nadat ik Ralph hartelijk heb bedankt om zijn verhaaltje te vertellen. Onderweg werd me nog verteld dat Ralph samen met een paar kameraden in een oude Audi max € 500, de Barrelrally naar Noorwegen heeft gereden.

Bent u nieuwsgierig naar zijn werk? Kijk dan eens op zijn website:
www.ralphkrebbbers.blogspot.com

Koossies Corner (56)

75+

Je wordt ruim van te voren door 'Veendam' gewaarschuwd, dat je rijbewijs gaat verlopen. Er wordt ook verteld dat de verlenging wel een paar maanden(!) kan duren. Dat blijkt ook uit een krantenartikel: 1200 beroepschauffeurs wachten op hun rijbewijs.

Je moet eerst naar het Gemeentehuis, formulier voor aanvraag (ping,ping). Dat formulier stuur je op naar het CBR en je krijgt na een paar dagen een formulier toegezonden voor een gezondheidsverklaring van een keuringsarts (ping, ping). Dat formulier stuur je weer op naar het CBR. Dus maar afwachten hoe lang het gaat duren. Op een maandagavond is er een TV-uitzending van "1-Vandaag", waarin de problematiek van het CBR aan de orde komt. Eerst verschijnt er een beroepschauffeur, die na twee maanden pas weer aan het werk kan gaan. Vervolgens een ZZP-er, een dame, zwanger en moeder van twee kinderen. Zij kan niet aan het werk. Kreeg ook geen reactie van het CBR. Zij was niet te spreken over de dienst. Toen kwam een woordvoester van het CBR aan het woord na het zien van de ZZP-er: 'Geef mij haar telefoonnummer maar'. Zij ging verder met de uitleg dat het probleem wel 4 of 6 maanden kan duren.(Je zult een autovakantie geboekt hebben!)

Bij de opmerking van deze dame kreeg ik het voorgevoel van 'daar komt nog wel iets uit'. Jawel aan het einde van het interview heeft de dame in kwestie het rijbewijs gekregen. Ik heb daarop de directie van het CBR in een aangetekend schrijven laten weten dat dit m.i. een vorm van onbehoorlijk besturen is en dat ik de Nationale Ombudsman hier van melding zal doen. Heb dus de Ombudsman middels een aangetekend schrijven van de zaak op de hoogte gesteld. Na één dag al een reactie van de Ombudsman; hij neemt de zaak in onderzoek.

P.S.: Ik ben helaas niet op de TV geweest.

Koos

Jawel, maar dat hoeft niet iedereen te weten

Lange tijd heb ik getennist bij De Hertenkamp. Eerst recreatief, maar op een gegeven moment heb ik ook aan een zaterdagcompetitie deelgenomen. Omdat ik op de club vriendschap had gesloten met een aantal mannen en vrouwen lag het voor de hand om deel te nemen aan de gemengde 35+zaterdagcompetitie.

Het mannelijke gedeelte van ons team was stabiel. Drie mannen die jaar in, jaar uit met elkaar speelden. De drie vrouwen? Dat was een ander verhaal. We hebben nogal eens een wissel van de wacht gehad. De eerlijkheid gebied mij te zeggen dat dat kwam omdat er nogal gekrakeel was tussen de vrouwen. De ene kon niet met de ander opschieten en die ergerde zich groen en geel aan nummer drie. Dat verhaal. En de nieuwe vrouwen in ons team hadden op hun beurt ook herrie gehad met de vrouwen uit de vrouwenteams waarin zij voorheen hadden gespeeld.

Voor Dick, Lammert en mij was het duidelijk: vrouwen? Altijd wat! In een gemengd team had je geen centje pijn, maar zet twee of meer vrouwen bij elkaar en er is mot. Roddel en achterklap, onuitgesproken ruzies, jaloezie, het eeuwige geklets en noem alle vooroordelen maar op. Want dat zijn het, mannen; ik neem vast een voorschotje op deel twee van deze column.

Ik heb nooit in een mannenteam gespeeld, dus ik heb geen idee of die gevoeligheden als bij de vrouwen ook opgingen voor mannenclubs. Ik nam voetstoots aan dat dat niet het geval was.

Tot ik me bij dit koor aansloot.

Van roddel en achterklap, onuitgesproken ruzies en jaloezie heb ik nog niet zoveel gemerkt (al ben ik daar niet helemaal zeker...) maar man, wat wordt er geouwehoerd in dit koor. Onvoorstelbaar.

Na de repetities blijft een man of tien wat borrelen en dan zijn de kwinkslagen, de misverstanden en de halve zinnen niet van de lucht.

"We vragen aan Willem Homa..."

"Wie?"

"Willem Homan!!"

"Die van PLOP...?"

"Ja die. We vragen hem om stickers voor op de aanhanger te maken."

"Maakt hij stickers? Ik dacht dat-ie een seksshop had in de Rolderstraat. Waarop?"

"Op de kar."

"Nee, ik bedoel op welk materiaal?"

"Weet ik veel. Het zijn stickers, gewoon stickers."

"De naam moet in een boog."

"Nééé..., geen boog. Recht! Met het logo."

"En het jaar van oprichting."

"Nee, ook niet. Dan lijkt het net of we zo'n ouwe lullenclub zijn."

"Dat zijn we toch ook?!"

"Jawel, maar dat hoeft toch niet iedereen te weten..."

En zo gaat het maar door, tot een uur of elf, half twaalf. En ik? Ik doe lekker mee!

Wim Kunst

Uitgelicht:

PR-Commissie

Hiernaast een foto van de commissieleden, gemaakt tijdens een bijeenkomst van de commissie bij Jannes Wiechers in Eext. (wat wonen Alida en Jannes daar prachtig!).

V.l.n.r.: Roland Oosting, Daniël Geertsema, Jannes Wiechers, Koos van der Kuijl, Jan Roelof de Haan en Roelof Boelens.

De **PR-commissie** is een commissie die meerdere taken vervuld binnen de vereniging op gebied van communicatie en promotie. Naast een goede interne communicatie (naar en tussen de leden) is voor het Asser Mannenkoor de externe communicatie heel belangrijk. De commissie richt zich dan ook m.n. op het vergroten van de bekendheid en zichtbaarheid van het koor als een gezellige vereniging, waar naast het zingen ook andere activiteiten georganiseerd worden. Denk daarbij aan de jaarlijkse Nieuwjaarsvisite en de BBQ. Natuurlijk worden de (buitenlandse) reizen niet vergeten. Zichtbaar zijn in Assen en omgeving is belangrijk voor ledenwerving en – indien aan de orde – sponsorwerving.

Voor de interne communicatie is de commissie voor het grootste deel afhankelijk van het aanleveren van informatie door het Bestuur en de andere commissies (!). De middelen die de commissie heeft zijn o.a. de AlleMansKroniek en de onregelmatig verschijnende Kroniekjes. Voor het brengen van informatie over ons koor naar "buiten", heeft de commissie de volgende mogelijkheden:

- 1) Het ontwerpen/producen en voorhangen van posters voor optredens en andere activiteiten van ons koor
- 2) Het ontwerpen /producen van ander drukwerk tbv. acties zoals de Potgrond.
- 3) Het opstellen en verspreiden van Persberichten naar de media. Onder de media verstaan we RTV Drenthe, Omroep Assen, Dagblad van het Noorden, een aantal internet-kranten, de Asser Courant, een aantal regio-weekbladen en de wijkbladen van buurtverenigingen.
- 4) Het aanleveren van informatie voor onze website (www.assermannenkoor.nl) en onze pagina op Facebook. (www.facebook.com/assermannenkoor)

Wil je meer bekendheid voor activiteiten van jouw commissie? Of heb je tips, suggesties of ideeën voor nog meer publiciteit, schroom dan niet contact met één van ons op te nemen.

Voor de rubriek

ALLE MANNEN KENNEN

heb ik deze keer een bezoek
gebracht aan een koorlid dat niet
in Drenthe geboren is, nl. **Fons van Tol.**

• *Vertel eens wat over jezelf.*

Zoals reeds genoemd stond mijn wieg niet in Drenthe maar in Amsterdam. Daar ben ik naar de basisschool geweest en heb er vervolgonderwijs genoten.

Daarna ben ik wiskunde gaan studeren in Amsterdam en in Delft. Maar tussen de studie in die twee steden moest ik in militaire dienst en kwam ik bij de afdeling Bevoorrading in Stroe. Daarna heb ik 6 jaar als burger gewerkt bij de Marid (Marine Inlichtingen Dienst). Dit werk heb ik kunnen combineren met het afronden van mijn studie in Delft.

In die tijd leerde ik mijn vrouw kennen en na ons huwelijk zijn we in Schagen gaan wonen. Bij de Marid kwam ik in aanraking met de computer en besepte ik dat hiermee een grote toekomst was weggelegd.

Na sollicitatie kreeg ik werk bij DSM in Geleen en zijn we in Sittard gaan wonen. DSM maakt veel kunststoffen, die worden eerst in het klein in laboratoria getest of het iets is dat ook in het groot bruikbaar is en dan wordt in een proeffabriek onderzocht of de productie industrieel haalbaar is.

Ik heb dat enkele jaren gedaan en ben daarna overgestapt naar een klein software bedrijf in Amsterdam. Wij zijn toen gaan wonen in Alphen a/d Rijn.

In het software bedrijf heb ik, middels de computer, van alles gedaan o.a veel voor de voedselindustrie waarbij het mogelijk is om via een model bepaalde producten te testen op smaak, kleur, houdbaarheid enz. Vroeger kon dat alleen om een product eerst te koken, in te dampen, te mengen enz.

Ook de Spoorwegen was een goede klant, vroeger moesten veranderingen op de aanduidingsborden enz. op de stations met de hand worden aangebracht.

Tegenwoordig is dat allemaal computergestuurd.

Voor het Nederlandse telecombedrijf (de vroegere PTT) heb ik veel gewerkt vooral voor het introduceren van nieuwe diensten en het plannen van de infrastructuur.

In deze functie ben ik regelmatig in het buitenland geweest o.a in Tsjechië. Vooral na de val van "De Muur" moesten de telefoonlijnen in heel Oost Europa gemoderniseerd worden. Met dat werk was ik eigenlijk een soort telecomwerker.

Toen het softwarebedrijf werd overgenomen en een andere koers ging varen ben ik doorgeslagen als zzp-er tot ik op mijn zestigste het mooi geweest vond en besloot te gaan "drenthenieren".

• *Wat zijn je hobby's?*

Ik houd me veel bezig met genealogie of te wel familie/stamboom onderzoek en, hoewel ik nog niet zo lang lid ben, heb ik aardigheid in het Asser Mannenkoor en ga iedere donderdag met plezier naar de repetitie.

Geurt Rutten.

Zondagmiddagconcert

Op zondagmiddag 9 december jl. een concert bezocht van **Het Byzantijnskoor Drenthe** o.l.v. Julia Zaytseva en de Side Table Singers, een gemengd koor uit Steenwijk o.l.v. Johan Rodenhuis in R.K. kerk aan de Nassaulaan te Assen. Hoofdrede van het bezoek was het optreden van het Byzantijnskoor met twee oud-leden van het Asser Mannenkoor te weten Bart Cornelissen en Luuk Hillebrands.

Wat de Side Table Singers betreft ben ik eigenlijk vrij snel uitgesproken. De ten gehore gebrachte liederen werden zonder meer netjes gezongen maar het was nou niet direct indrukwekkend. Nogmaals netjes, maar met weinig of geen dynamiek en jammer dat de mannen in alle liederen een te bescheiden rol aannamen.

Wel veel indruk hebben de mannen van Het Byzantijnskoor Drenthe op mij gemaakt.

Het begon al met de opkomst van dit koor die al zingende door het middenpad van de kerk het podium betraden met het Alliloeja.

Het Byzantijnskoor Drenthe met z'n specifieke klankkleur bestaat uit mannelijke zangers uit geheel Drenthe en omgeving en heeft zich sinds 2003 gespecialiseerd in het vierstemmig en a capella zingen van Orthodoxe kerkmuziek en Kozakkenliederen.

Het koor geeft regelmatig eigen concerten en geeft medewerking aan kerkdiensten en concerten van anderen.

Zoals in het programmaboekje stond vermeld staat het koor sinds 2004 onder leiding van de bevlogen dirigente Julia Zaytseva. Naar mijn idee is het woord bevlogen nog te bescheiden uitgedrukt.

Een lust voor het oog hoe deze dame een 34-tal mannen volledig in haar macht heeft en hoe bij al haar bewegingen het koor reageert. Ook haar optreden als solist was een streling voor het oor.

Met alle liederen welke de mannen ten gehore brachten wisten ze het publiek telkens te imponeren, waaronder een tweetal zeker niet onbekend voor het Asser Mannenkoor, namelijk Swatyj Bozje en het Otsje Nasch, zij het in een andere bewerking.

De middag werd afgesloten met het ook voor ons bekende Nmogaja Ljeta en dan verrassend in verschillende tempi.

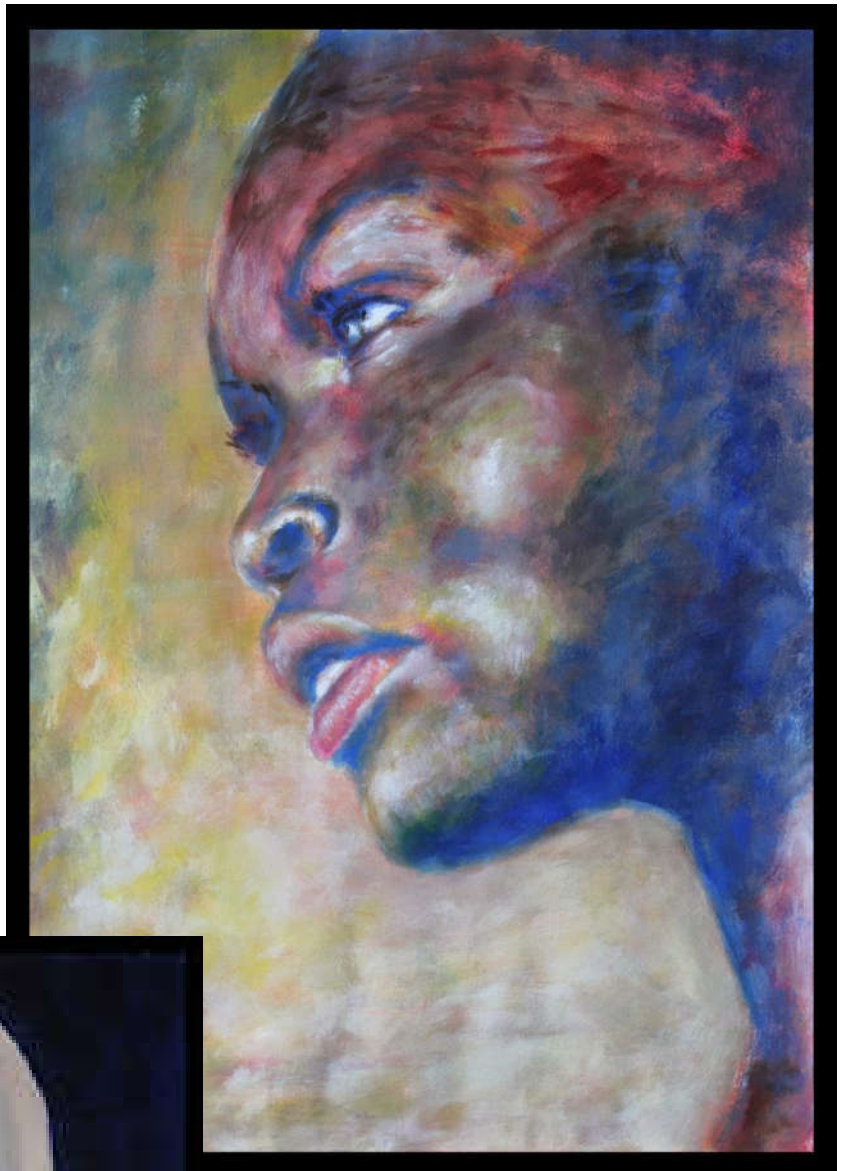
Een concert van een Byzantijnskoor betekent wel dat je steeds luistert naar die specifieke klankkleur, dus blijft het wel steeds in hetzelfde genre.

Neemt niet weg dat ik deze middag volop heb genoten.

Daniël Geertsema

Toegift

Hier nog twee prachtige werken van Ralph Krebbers

Bent u nieuwsgierig naar zijn werk?
Kijk dan eens op zijn website:
www.ralphkrebbers.blogspot.com